

Przemysław Krajewski

Krajnik Górny, st. 30, gm. Chojna,
woj. szczecińskie, AZP 39-03/48

Informator Archeologiczny : badania 31, 114-115

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

naturalny. Materiał pozyskany w tym sezonie pochodzi z wczesnej epoki żelaza. Ogółem pozyskano 289 ułamków ceramiki, w tym: 258 fragmentów brzuśców, 25 wylewów, 4 dna i fragment ucha, a ponadto 6 artefaktów krzemiennych, 28 grudek żużla, 16 bryłek polepy.

Stanowisko należy poddawać okresowej inspekcji archeologicznej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Zamkowym w Malborku.

Badania nie będą kontynuowane.

Jeziernik, st. 4, gm. Ostaszewo, woj. elbląskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Kaczynos, st. 1, gm. Stare Pole, woj. elbląskie - patrz: neolit

Kaldus, st. 1, gm. Chełmno, woj. toruńskie - patrz: wczesne średniowiecze

Kanie, st. II, gm. Brwinów, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

KOLECZKOWO, st. 27, gm. Szemud, woj. gdańskie, AZP 9-40/-

- cmentarzysko kultury pomorskiej (okres halsztacki D)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Mirosława Fudzińskiego (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 350 m².

Odślonięto groby skrzynkowe (częściowo zniszczone) i paleniska. Znalezione materiały to: popielnice (w tym twarzowe), ozdoby z brązu, żelaza, bursztynu i szkła, przepalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Pomorania Antiqua” t. XVII.

Kończewice, st.1, gm. Miłoradz, woj. elbląskie - patrz: neolit

KRAJNIK GÓRNY, st. 30, gm. Chojna, woj. szczecińskie, AZP 39-03/48

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada ludności grupy górzyckiej kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)
- osada z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich(?)
- ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza (VI - 1 poł. VII w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego

Badania przeprowadzone przez mgr. Przemysława Krajewskiego (Muzeum Narodowe w Szczecinie) z udziałem studentów archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Finansowane przez Muzeum Narodowe w Szczecinie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 126 m².

Stanowisko zostało zarejestrowane w wyniku badań powierzchniowych w 1993r. Położone jest na styku dwóch mezoregionów geograficznych: Doliny Dolnej Odry i Pojezierza Myśliborskiego. Geomorfologicznie stanowisko leży na północnych stokach wzgórz czołowomorenowych fazy Chojeńskiej zlodowacenia bałtyckiego (Vistulian), w odległości ok. 300 m od górnej krawędzi doliny Odry. Obszar ten budują gliny zwałowe, miejscami piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz - w najwyższych, południowo-wschodnich partiach terenu - piaski, żwiry i głazy moren czołowych.

Badania podjęte na stanowisku były elementem realizacji programu badań nad okresem przedrzymskim i rzymskim w strefie doliny Odry. Celem programu jest metodyczne pozyskanie nowych, zwartych zespołów źródeł do studiów nad osadnictwem tych okresów.

W roku bieżącym przeprowadzono badania sondażowe w części SW stanowiska. Otworzono 3 wykopy. Zarejestrowano 24 obiekty archeologiczne będące pozostałościami dwóch faz użytkowania stanowiska. Z fazą starszą, związaną z osadą ludności grupy górzyckiej kultury łużyckiej, związany jest szereg jam o nieustalonej funkcji. Z fazą młodszą, datowaną na okres przedrzymski, związane są pozostałości budynku drewnianego wzniesionego w konstrukcji mieszanej (m.in. pseudosumikowo-łatkowej). Z tymi okresami użytkowania stanowiska związana jest zasadnicza część zbioru źródeł ruchomych; część pozostała odnosi się do neolitu i wczesnego średniowiecza.

W efekcie dwóch sezonów badań sondażowych obejmujących całe stanowisko stwierdzono wysoki stopień jego zniszczenia w rezultacie erozji i współczesnych zabiegów agrotechnicznych. Dalsze prace na stanowisku nie rokują więc większych szans na uzyskanie rezultatów odpowiadających celom sformułowanym w programie badań nad okresem przedrzymskim i rzymskim. Jego realizacja będzie kontynuowana poprzez badania na kolejnych stanowiskach w rejonie Krajnika Górnego.

Kraków-Bieżanów, st. 30 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

KURÓW, st. 1, gm. Wieluń, woj. sieradzkie, AZP 77-42/1

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej, podgrupy kępińskiej grupy górnoląsko-małopolskiej z V okresu epoki brązu
- grodzisko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego (wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Radosława Baniaka. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 74 m².

Stanowisko położone jest około 4 km na północny zachód od wsi. Znajduje się na piaszczystym wyniesieniu o powierzchni 28 ha. Wyodrębnia je od północy dolina zmeliorowanej obecnie rzeki Pyszej, z pozostałych stron otacza je, niegdyś zabagnione, obniżenie terenu. Grodzisko ma zarys w przybliżeniu nieforemnego prostokąta z zaokrąglonymi narożnikami. W bieżącym roku kontynuowano badania południowej części umocnień, gdzie wał obronny zachował się najlepiej, a jego wysokość względna w tym miejscu wynosi około 1 m. Wykop o wymiarach 37 x 2 m usytuowano w ten sposób, aby rozpoznać wały obronne oraz przylegający do niego fragment przedpoła i majdanu. Ustalono, iż wał drewniano-ziemny wzniesiono w konstrukcji parkanowej, której ściany wykonano z poziomo ułożonych belek, zabezpieczonych przed rozsuwaniem się pionowymi palami. Przestrzeń między licami wału wypełniona została piaskiem. Na przedpołu odkryto liczne ślady dołków posłupowych o średnicy 6-8 cm. Układały się one w linie lub rozmieszczone zostały na planie czworoboku i stanowiły pozostałość zasieków. Na majdanie, w odległości 6 m od wewnętrznego lica wału, odkryto ślady warstwy kulturowej w postaci jasnoszarych zaciemnień oraz ślady dołków posłupowych o średnicy około 6-8 cm. Na podstawie tych danych wnosić można o istnieniu mieszkalnych naziemnych budynków, wzniesionych w lekkiej konstrukcji. W nasypie wału odkryto fragmenty naczyń kultury łużyckiej, datowane na V okres epoki brązu i okres halsztacki C. Prawdopodobnie pochodzą one z osady z późnej epoki brązu, istniejącej tu przed powstaniem grodu. W warstwie próchnicy kopalnej, zalegającej pod warstwami konstrukcyjnymi i ich destrukcjami, odkryto fragmenty ceramiki datowanej na okres halsztacki C/D. W trakcie badań prowadzonych w 1996 r. na majdanie grodziska odkryto ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Na tej podstawie stwierdzono, że osadnictwo z IX-XII w. lokowało się w części północnej oraz północno-wschodniej stanowiska.

Legionowo, st. VII, gm. loco, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Leonowicze, st. 4, gm. Michałowo, woj. białostockie - patrz: okres nowożytny

Lepsze, st. 25, gm. Zakrzewo, woj. włocławskie - patrz: środkowa i późna epoka brązu